

Kibris'ta SOSYALIST GERÇEK

KSG 13 YAŞINDA!

ÇÖZÜM
ANTI-EMPERYALIST
BİRLEŞİK CEPHE!
Η ΛΥΣΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ
ANTI-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΜΕΤΩΠΟ!

13 Şubat 2009 Yıl 13 Sayı: 265

Fiyatı: 1 TL. (KDV dahil) İngiltere: 1 Sterlin

19 Nisan'da Anti-Emperyalist Birleşik Cephe siyasetini yükseltmek için;

Çözüm: Anti-Emperyalist Birleşik Cephe!

- Şu anda bize düşen görev, seçim dönemini kullanarak hareketimizin devrimci siyasetini ülkenin dört bir yanına yaymaktır.
- Şu anda görevimiz, işçi ve emekçileri, entelektüelleri, devrimcileri, öğrencileri, sistemden canı yanan tüm emekçi kesimleri siyasetimize kazanmak, güçlenmek ve ülkemizi özgür, bağımsız, birleşik bir yer haline getirmektir.

- Seçimlerde KSP'yi destekleyin!
- Çünkü KSP, seçimleri kullanarak geniş bir muhalefet ağı örmek, sisteme, işgal rejimine, emperyalist tahakküme karşı halkı örgütleyerek mücadeleyi geliştirmek için seçimlere girmektedir!

Baskıcı ve Adaletsiz Yapılanmaya Hayır!

Kıbrıs Sosyalist Partisi Merkez Komitesi polis alımları ile ilgili yaşanan gelişmeleri değerlendirerek görüşlerini kamuoyu ile paylaşma gereği duymuştur. Merkez Komitesi adına Genel Sekreter Yusuf Alkım tarafından yayınlanan bildiride baskıcı ve adaletsiz yapılanma eleştirilerek ülkenin demokratikleştirilmesi için işçiler, emekçiler ve tüm diğer ezilenler mücadeleye çağrıldı.

■ sayfa 2'de

Seçim Süreci, Sonuçlar ve Ne Yapmalı?

Bu yazı, tam 10 yıl önce, 1998 Aralık seçimlerinden sonra yayınlanmıştı. O dönemde de seçimler üzerine tavır konusunda farklı yaklaşımlar sergilenmiş, o zamanki YBH (YKP) seçimlere katılmış, ardından da "kayıtsız şartsız boykot" siyasetini savunur hale gelmişti. Hatta hareketimiz içinde bu küçük burjuva propagandadan etkileşimler de meydana gelmiş, aşağıda ilginize sunulan yazı hem boykot, koşulları ve sonuçları üzerine, hem de küçük burjuva boykotçuluğundan etkilenen arkadaşlarımızın konuyu daha net anlaması için yazılmıştı. Aradan 10 yıl geçmesine rağmen yazımız güncelliğini korumaktadır. Geçmişten bugüne ışık tutabilmesi için tekrar yayınlıyoruz. ■ sayfa 3-4 ve 5'de

KSG'den Okuyucuya

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek 13 Yaşında

Okumakta olduğunuz yayın, 13 yıl önce büyük özverilerle kuruldu.

Aynı özveri ve emek ile bugünlere kadar yaşadı.

13 yıldır bu ülkede anti-emperyalist, sosyalist, devrimci mücadelenin sesi, soluğu oldu.

Her muhalif basının başına gelenlerden nasibini de aldı.

Kendini sol tabir eden diğer yapılardan farklı olarak emperyalizmle hesaplaşmayı önüne koydu, bunun stratejisini oluşturdu ve bunu besleyecek taktikleri geliştirdi.

Hareketimiz, kimi dönem ileri atıldı, büyüdü; kimi dönem geriledi, zayıfladı; kimi dönem iç çelişkiler ve

tartışma süreçleri yaşadı.

Günümüz koşullarında en geniş işçi ve emekçi kitlelerini kucaklama görevi halen gerçekleştirilmemiş, bilinçlenmiş, örgütlü, disiplinli kadrolar üzerinden faaliyete devam edilmiştir.

Bu yeterli midir?

Kesinlikle hayır!

Devrimci hareketlerin birtakım ileri sıçrama, yükselme, kitleselleşme dönemleri vardır.

Bunları elbette tabulaştırıp her benzer dönemde aynı sonucu beklemek saflığına düşmemeliyiz ancak günümüz koşulları analiz edildiğinde hareketimizin kitleselleşmesi ve geniş halk kitlelerinin hareketimizin siyasetini öğrenmesi, kavraması ve sahiplenmesi için önemli bir süreç yaşanacaktır.

O da seçim sürecidir.

Seçimlerle ilgili tavrımız nettir.

Daha önce yapılan basın açıklamasında, kendini anti-emperyalist, devrimci, yurtsever gören; hareketin

maddeler halinde sunulan Birleşik Cephe programını kabul ederek bu minvalde seçimlerde aday olmak isteyenlere listenin açık olduğu belirtildi.

Seçimlerle ilgili daha detaylı yazıları iç sayfalarda bulacaksınız.

Şu anda bize düşen görev, seçim dönemini kullanarak hareketimizin devrimci siyasetini ülkenin dört bir yanına yaymaktır.

Şu anda görevimiz, işçi ve emekçileri, entelektüelleri, devrimcileri, öğrencileri, sistemden canı yanan tüm emekçi kesimleri siyasetimize kazanmak, güçlenmek ve ülkemizi özgür, bağımsız, birleşik bir yer haline getirmektir.

Seçimlerde KSP'yi destekleyin!

Çünkü KSP, seçimleri kullanarak geniş bir muhalefet ağı örmek, sisteme, işgal rejimine, emperyalist tahakküme karşı halkı örgütleterek mücadeleyi geliştirmek için seçimlere girmektedir!

13. yılımızda, seçimleri de kullanarak daha ileri!

Kavgamız

yusufalkim@yahoo.com Yusuf ALKIM

Neden Anti-Emperyalizm?

19 Nisan seçimlerinin gündeme gelmesi ile birlikte farklı kesimlerden ittifak önerileri de dillendirilmeye başlandı.

Bizim KSP-KSG olarak ittifaklar konusundaki yaklaşımımız yıllardır çok net olarak ortadadır.

Öncelikle bizler siyasi ittifaklara, seçim dönemlerinde gündeme gelen konular olarak bakmıyoruz.

Bizler siyasi ittifakların seçimler arasındaki dönemlerde de devam ettiği ve seçimlerin bu ittifakların belirlemiş olduğu ortak siyasetlerin halka anlatıldığı, halkın bu temelde örgütlendiği ve halk tarafından bunun ne kadar destek gördüğünün belirlenmesi için kullanıldığı uzun erimli bir süreç olarak değerlendiriyoruz.

Bu noktada bugün farklı kesimler tarafından dillendirilen ittifaklarının sadece seçimlere yönelik ve büyük oranda sırf meclise girebilmek amacıyla olduğunu görebiliyoruz.

KSP ittifaklar konusundaki samimiyetini “Çözüm: Anti-Emperyalist Birleşik Cephe!” sloganı ile yürüttüğü siyasi kampanya çerçevesinde Eylül ayından itibaren “çözüm yanlısı” örgütlere gerçekleştirdiği ziyaretlerde ortaya koymuştur.

KSP daha gündemde seçimler yokken bugünden başlayan ve ülkemizin emperyalist hegemonyadan kurtarılmasına kadar devam edecek olan bir ittifak önermiş ve bu elde edilene kadar geçecek dönemde yapılacak seçimleri de bu ittifakın benimseyeceği siyasetin propagandası için kullanmayı açık bir dille önermiştir.

KSP on iki yıla yakın bir süredir şekillenen 8 maddelik Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti programını örgütlere sunmuş ve bu programı birlikte ele alarak son ortak bir ittifak programı haline dönüştürmeyi önermiştir.

Geçen beş ayı aşkın sürede dernek bazındaki iki örgüt dışında kalan tüm sendikalar ve özellikle siyasi partilerden bu yönde en ufak bir adım dahi atılmamıştır.

Bugün “boykot” kararı alan YKP önerimizi sadece seçimlere indirgerek ve seçimlere katılmama gerekçelerini sıralayarak “YKP

seçim konusunu gelişmeler netleştğinde ve koşullar olgunlaştığında kendi organlarında değerlendirecek ve kararını verecektir.” şeklinde yanıt vermiş, seçimler gündeme geldiğinde ise “seçimlere 2-3 ay kala ittifaka karşıyız, biz uzun erimli bir ittifaktan yanayız” yaklaşımı getirmiştir.

Açıktır ki KSP'nin önerdiği anti-emperyalist temeldeki ittifak bu yapılar açısından kabul edilebilir değildir.

Peki KSP neden anti-emperyalizm konusunda bu kadar ısrarcıdır?

Çünkü KSP için önemli olan meclise girmek ya da seçimleri boykot ederken aslında AB gibi dış güçleri yardıma çağırarak ve Türkiye'nin işgalinden kurtulayım derken daha büyük güçlerin egemenliğine hapsolmek değildir.

KSP için önemli olan doğru siyasetin halka ulaştırılması ve bu temelde örgütlenmesidir

Bu siyasetin özü şudur:

Emperyalistlerin Kıbrıs üzerindeki egemenliği kırılmadıkça ve onların Kıbrıs'taki yerli destekçileri yenilmedikçe Kıbrıs sorunu çözülemez.

Dahası bu güçler arasında bugün var olan güç dengeleri, onların kontrolünde bir anlaşmanın dahi, ki bu anlaşma Kıbrıs sorunu için halk çıkarına bir çözüm olamaz, bugün için mümkün olmadığını göstermektedir.

Yani ülkemizi emperyalist hegemonyadan kurtarmak, emperyalizmin ülkemizi Ortadoğu'yu gözetleme kulesi olarak kullanmasına son vermek; özgür bir ülke yaratmak için önümüzde tek bir seçenek vardır.

En zor olan, büyük fedakarlıklar ve acılarla ama sonunda özgürlük olan bir yol!

Bu yol anti-emperyalist mücadele yoludur!

Bu yol KSP'nin ortaya koyduğu Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti iktidarının elde edilmesi yoludur!

19 Nisan seçimlerinde bu yolda KSP ile birlikte yürümek isteyen örgütlerle her türlü ittifakı kurmaya ve seçimlerden sonra bu ittifakı devam ettirmeye hazırız.

Bugün bu yolda KSP dışında başka bir örgüt yoksa bize düşen; KSP olarak en güçlü şekilde anti-emperyalist siyasetin propagandasını yapmak ve daha geniş kesimlerin ve farklı yapıların bu yola girmesini sağlamaktır.

19 Nisan seçimlerinde Anti-Emperyalist Birleşik Cephe siyasetini en geniş kesimlere yaymak için var gücümüzle mücadeleye!

KSP'den Haberler... KSP'den Haberler...KSP'den Haberler...

Baskıcı ve Adaletsiz Yapılanmaya Hayır!

Kıbrıs Sosyalist Partisi Merkez Komitesi polis alımları ile ilgili yaşanan gelişmeleri değerlendirerek görüşlerini kamuoyu ile paylaşma gereği duymuştur. Merkez Komitesi adına Genel Sekreter Yusuf Alkim tarafından yayınlanan bildiride baskıcı ve adaletsiz yapılanma eleştirilerek ülkenin demokratikleştirilmesi için işçiler, emekçiler ve tüm diğer ezilenler mücadeleye çağrıldı.

İşgal rejiminin yönetim mekanizması her kademesinde yozlaşmış, adaletsizlik ve yolsuzluğa batmış durumdadır.

Mevcut sömürü sisteminin güvenliği ve korunması amacıyla oluşturulan asker ve polis güçleri üzerindeki denetimin kaybedilmemesi için kullanılan her türlü baskıcı mekanizmalara bir süre önce yeni “Polis Yasası” ile yenileri eklenmiş ve polisler üzerindeki baskı daha da artırılmıştı.

Son olarak asayiş ve adaleti korumaktan sorumlu olduğu iddia edilen polis teşkilatına personel alımlarında göz göre göre vatandaşla ve adaylarla adeta dalga geçercesine "siz ağzınızla kuş tutsanız biz istediğimizi yaparız ve buna kimse engel olamaz "zihniyetiyle yapılan işe alımlar bu çürümüşlüğün açık bir ifadesi olmuştur.

Türkiye ve onun adamızda görevlendirdiği işgalden sorumlu makamlar, Kuzey Kıbrıs'ta kendi oluşturdukları kukla rejimin sözde yetkililerine vermiş oldukları göstermelik yetkilere dahi tahammül edememektedirler.

Kendi oluşturdukları tüm kuralları çiğneyerek; işgal yasalarına, kendi kurallarına dahi saygıları olmadığını polis alımları vesilesi ile bir kez daha gösterdiler.

İşgal rejiminin askeri makamları ile kukla yöneticileri arasındaki otorite anlaşmazlıkları ülkemiz gençlerini birbirine düşürmektedir.

Askeri rejimin amacı polisi ve orduyu ağırlıkla TC kökenli vatandaşlardan

oluşturmaktır. Bundan muratları Kuzey Kıbrıs'ta yerli halkın hoşnutsuzluğundan doğabilecek huzursuzluk ve başkaldırıları daha kolay bastırabilmek ve denetim altında tutabilmektir.

TC kökenli asker ve polislerin kendilerine daha sadık olacağını ummaktadırlar.

Ancak bir yandan TC kökenlileri öne çıkarmaya çalışırken öte yandan da ahab, arkadaş ve hatırlıları, kendi yaptıkları sınavları dahi başaramadıkları halde seçmeleri, rejimi sadece haksızlığa uğrayan Kıbrıslı Türklerle değil, ama aynı zamanda haksızlığa uğrayan TC kökenlilerle de karşı karşıya getirmektedir.

Gençler, kökeni ne olursa olsun emekçiler kardeşler. çıkarları ortaktır.

Emperyalistler ve işbirlikçileri bir yandan kendilerine daha sadık olacak kimseleri seçme endişesini taşıırken öte yandan da hatırlılara, sömürücü kesimlerin beslemelerine ayrıcalık yapmaktadırlar. Çünkü bu rejim yoksulu değil, zengini korumaya yöneliktir.

İşsiz ve ümitsiz gençler, yarınların için ümit, işgal makamlarının ihsan eleyeceği işlerde değil, bizzat bu makamların varlığı ile yaratılan işsizlik ve yoksulluktan kurtulmak için Kıbrıs adasının emperyalizmden bağımsızlığı için mücadele etmektedir.

Türk işgal rejiminin Kuzey Kıbrıs'taki adaletsizlikleri artık her türlü tahammül sınırlarımızı aşmıştır.

Bu adaletsizliklere daha fazla tahammül etmek istemiyoruz!

Türk ordusu derhal Kıbrıs'tan çekilmelidir!

İşgale derhal son verilmelidir!

Kuzey Kıbrıs, halkımızın Anti-Emperyalist Birleşik Cephesi tarafından yönetilmelidir!

Anti-Emperyalist Birleşik Cephe iktidarını elde etmek için işçiler, emekçiler ve tüm diğer ezilenler mücadeleye!

Kıbrıs'ta

Aylık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net>

Sahibi: Kıvılcım LTD.

Posta Adresi: Şht. Arif Diktepe Sok.

No:10/A Ortaköy Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 70 680

Fax: 0392 22 70 681

E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

Seçim Süreci, Sonuçlar ve Ne Yapmalı?

Aşağıdaki yazı, tam 10 yıl önce, 1998 Aralık seçimlerinden sonra yayınlanmıştı. O dönemde de seçimler üzerine tavrı konusunda farklı yaklaşımlar sergilenmiş, o zamanki YBH (YKP) seçimlere katılmış, ardından da “kayıtsız şartsız boykot” siyasetini savunur hale gelmişti. Hatta hareketimiz içinde bu küçük burjuva propagandadan etkileşimler de meydana gelmiş, aşağıda ilginize sunulan yazı hem boykot, koşulları ve sonuçları üzerine, hem de küçük burjuva boykotçuluğundan etkilenen arkadaşlarımızın konuyu daha net anlaması için yazılmıştı. Aradan 10 yıl geçmesine rağmen yazımız güncelliğini korumaktadır. Geçmişten bugüne ışık tutabilmesi için tekrar yayınıyoruz.

-I-

SEÇİMLERE KATILMAK, BOYKOT VE GÜÇ SORUNU

“Açıktır ki bu ortamda devrimciler, sosyalistler halkın karşısına oy istemek için çıkmayacaklardır. Sömürge rejimini teşhir etmek ve yıkılması gerektiğini halka anlatmak için çıkacaklardır. Hatta bu ortamda sandığa gitmeme ve/veya boş ve geçersiz oy atma çağrısında bulunmalıdırlar..... Halkın karşısına güçlü bir kadro ve güçlü ve kararlı bir devrimci politika ve strateji ile çıkılmazsa seçim platformu halkın çıkarları doğrultusunda kullanılamaz, tam tersine kurtuluş mücadelesine büyük zarar verir. Dolayısıyla, böyle bir güçbirliği oluşturulamazsa seçime katılmanın hiçbir yararı yoktur.” (*KSG, Sayı 33, sf. 4, Başyazı*)

Bu yaklaşımda birkaç problem göze çarpmaktadır. Bunlar şunlardır:

1. Burada seçimlere katılmak ve seçimleri boykot etmek taktikleri aynı anda savunulmaktadır.

Seçimlere katılmak demek seçim döneminde bizim stratejimizin, Kıbrıs sorununa bizim önerdiğimiz çözümlerin propaganda ve ajitasyonunu yapmak, Kuzey Kıbrıs'ın işçi, köylü, çiftçi, zanaatkar tüm emekçileri ve yurtsever entelektüellerinden bu siyaseti desteklemelerini istemek demektir. Onların bu siyaseti ne kadar desteklediklerini, onların bu siyasete ne kadar kazandııklarını ölçmenin tek yolu da seçimlerde aldığımız oy miktarı olacaktır. Yani biz seçimlere katılırsak onlardan seçimler sırasında bizim adaylarımıza oy vermelerini istemek zorundayız. Başka türlü seçimlere katılmanın bir anlamı kalmaz.

Bu nedenle seçimlere tüm yörelerde katılamazsak, özellikle işçi yörelerinde katılmalı ve böylece işçi sınıfı saflarında görüşlerimizin ne kadar zemin kazandığını ölçmeliyiz.

Hem seçimlere katılmak hem de sandığa gitmemek, boş/geçersiz oy verme çağrısı yapmak imkansız ve akıl almaz bir yaklaşımdır. Ya o, ya bu. Ya seçimlere katılır ve bizim görüşlerimizi savunan adaylara oy verilmesi çağrısında bulunuruz, ya da seçimleri boykot eder yani sandıklara gitmeme, geçersiz/boş oy verme çağrısında bulunuruz. Hem o hem bu olmaz. Bu konuda olmaz.

2. Seçimlerde halkın karşısına güçlü bir kadro ve güçlü ve kararlı bir devrimci politika ve strateji ile çıkılması talebi de yanlıştır. Daha doğrusu bu taleplerden ikincisi, yani halkın karşısına güçlü, yani doğru ve tutarlı bir siyasetle çıkılması talebi doğru ve her zaman için geçerli olan bir taleptir. Bizim güçlü ve doğru bir siyasete sahip olduğumuz da doğru bir tespittir. Sanırsanız yoldaşlar bu konuda hemfikirlerdir. Bizim siyasetimiz son üç yıllık Kıbrıs ve dünya siyasetinde denendi. Bu siyaset nedeniyle şu ana kadar önemli bir yanlışlıkla karşılaşıldığı, siyasi gelişmelerin ne yönde olacağı konusunda büyük ve önemli yanlışlıklara düşülmesine neden olduğu söylenemez. “Tam tersi” ise söylenebilir. Bu siyaset sayesinde Kıbrıs'taki tüm siyasi akımlar her bir “yeni” olay ve gelişme üzerine sağa sola yalpalanıp dururken KSG dümdüz ilerledi, gelişmelerin nelere yol açacağını kesin ve tutarlı bir şekilde tespit etti ve bu tespitleri doğru çıktı. Çıkmaya da devam edecek.

Demek ki geriye **güçlü kadro, güçlü ekip** sorunu kalıyor. Burada da şu soru sorulmalıdır. KSG taraftarlarının, kadro ve taraftarlarının sayılarının artması nasıl mümkün olacaktır? **İşçi sınıfının ekonomik, pratik mücadelesinde ve siyasi mücadelenin çeşitli türlerinde mevcut güçlere dayanarak yer alınmazsa KSG'nin kadro ve taraftarları nasıl çoğalacak, kadrolar nasıl siyasi**

tecrübe sahibi olacak? Başyazı bu soruya biraz anlaşılmaz bir yaklaşım sunuyor: Önce güçlü kadrolar olacak vb. ondan sonra seçimlere (siyasi faaliyetin bir türüne) katılınacak? Bunun olur eder yanı yoktur. Siyasi faaliyete gücün oranında katılırsın. Amacın bu çalışma sonucunda gücünü geliştirmektir. Yani herhangi bir siyasi çalışmaya başlamak için önce güçlenmeyi talep etmek kendi kendini “knock-out” yapmakla eşdeğerli bir yaklaşımdır.

Seçimler konusunda KSG'nin seçimlere katılacak gücü yok ise, imkanı yoksa seçimlere katılmayız. Bu kadar. **Gel gelelim KSG'nin 33'üncü sayısında, Sf. 6'daki “Seçimler Üzerine”** makalesinde değinildiği gibi, bu güçsüzlük üzerinden, bu güçsüzlük nedeniyle boykot siyaseti formüle etmek de bizim taktiğimiz olamaz. Onu Troçkist lafazan yoldaşlara bırakınız. Güçsüzlük güçsüzlüktür. Tespit edersen ve o şartlarda neler yapabileceğine bakarsın. **O kadar güçsüzsen senin boykot taktiğinin ne önemi olacak ki? Neyi ve kimi ve ne için etkileyecek ki?** Sonra **boykot taktikleri örgütlerin güçsüzlüğü nedeniyle değil, kitlelerin devrimci yönelimden uzaklaştırılmasını burjuva parlamentarizmi aracılığıyla, bu parlamento için seçimlerle önlemeye çalışan burjuva, küçük burjuva örgütlere karşı devrimci örgütlerin kitleleri devrimci pozisyonlarda tutmak, onları devrimci pozisyonlarda ilerletmek için kullandığı bir taktiktir. Başka türlü tam bir gevezeliğe dönüşür.**

-II-

KIBRIS'TA BOYKOT TAKTİKLERİ

KSG-LB'nun (Londra Bürosu) seçimlerle ilgili cevaplarında (*KSG, Sayı 35*) şu hususa değinildi:

İşgal altındaki ülkelerde ya kurtuluş savaşı başlatılır (ki bunun için ülkenin yabancı bir gücün işgali altında olması yeterli objektif-subjektif şartları hazırlar, bunları hazırlamak için özel bir bekleme dönemine ihtiyaç yoktur), ya da ülke işgal altındadır ama bu işgalin ve ülkenin kendine özgü öylesi durumları vardır ki kurtuluş savaşını uzun bir hazırlık dönemi öncesinde başlatmak imkansızdır. Biz, mesela Kıbrıs için bu ikinci durum söz konusu olduğundan hareket etmekteyiz ve bu özellikleri **Kıbrıs sorunu (KIBRIS SORUNU, Kıvılcım Yayınları, NO: 1)** broşüründe detaylı bir şekilde inceledik. Bunlardan en önemlisi de tamı tamına işçi sınıfı saflarında faaliyet yürüten parti/örgütlerin böylesi bir mücadele türüne hazır olmayıp işçi sınıfı ve halkı da böylesi bir mücadeleye hazırlamamalarıdır. **Bu o kadar barizdir ki, bizim Birleşik Cephe (BC) siyasetimiz bir kurtuluş savaşına değinmediği halde bu örgütler tarafından kaale alınmamakta, desteklenmemektedir. Tabii ki bu kaale almamada BC siyasetinin tutarlı uygulanışının nelere yol açacağını kavramaları da yatmaktadır.** Biz, KSG'li yoldaşların ise bu sonuçları kavradığından hareket etmekteyiz. **Yani bizim Kıbrıs sorununun çözümünü bir devrim sorunu olarak gördüğümüz yoldaşların malumu olmalıdır.** Ve bu sonucun hazırlanması, bu sonucu elde etmek için BC siyasetinin alttan alta ama kesin bir şekilde yaygınlaştırılması ve bizim BC siyasetimizin bir talebi olarak kuzey ve güneyde yaygınlaştırılması gereklidir. Dahası biz bu siyasetin Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'de de yaygınlaştırılmasını talep etmekteyiz. Başka türlü bir yaklaşımın şu güçsüzlük siyasetine yol açtığını ve son tahlilde güçsüzlük nedeni ve korkusuyla burjuva kuyrukçuluğuna dönüştüğünü gördük ve görüyoruz. **Yani biz bir yandan en radikal görünen bir siyaseti savunurken, öbür yandan en sabırlı, en yavaş, zemini hazırlamak için gündelik çalışmaya en çok önem veren, her fırsatı kullanmaya en çok önem veren bir çalışma yürüten bir örgüt olmak zorundayız. 24 yıldır yapılmayanı 4 yılda yapmak mümkündür. O da şartlara ballı bir mümkünlüktür. Şartlar devrimci olmadıkça uzun erimli ve sabırlı ve oraya buraya yalpalanmayan bir çalışma yürütülmelidir.**

Boykotçular, “Avrupa”cılar ve Londra'daki LKDÖ'cüler, ve YKP Londra Derneği... Bu arkadaşlar biraz sallapati gitmeye almış arkadaşlardır.

Mesela bu arkadaşların BC sloganına itirazlarından birini Kıbrıs'ta hiçbir anti-emperyalist örgütün olmadığı tespitleri oluşturur. **Şimdi öyle bir örgüt, öyle bir siyasi kişilik düşünün ki Kıbrıs'ta BC kurma çalışması için propaganda-ajitasyon ortamı görmüyor, bunu fazla ileri gitmek olarak lanse ediyor ve yine bu örgüt ve kişiler seçim döneminde**

“boykot da boykot” diye tutturuyorlar. Sadece o mu? Değil. **Seçimler sonrası oy kullanmayan %17 seçmeni boykotçu ilan ediyor ve bunların hepsini de Kıbrıslı Türk ilan edip, Kıbrıslı Türklerin %50'sinin boykotçu olduğunu bağıra bağıra haykırıyorlar.** İyi güzel de, biz BC siyasetimizin %17 oranında bir seçmen tarafından desteklendiğini bilsek ve onlar tarafından desteklensek, herhalde işleri gevezelik seviyesinde bırakmazdık. **Hele hele seçmenin %17'sinin boykotçu, yani kendi siyasetlerini savunanlar olduğunu iddia edenlerin aynı zamanda BC siyaseti için zeminin hazır olmadığını söylemeleri biraz tuhaf kaçmıyor mu? Siyasette buna tutarsızlık derler.**

Ayrıca boykot taktikleri, ülkenin işgaline karşı çıkıldığı için, ülke Ankara'dan yönettildiği için ileri sürülen boykot taktikleri ancak ve ancak sonuna kadar kovuşturulacaksa bir anlam sahibidirler. Yani bu taktik BC'nin inşasına hizmet edip, kitlelerin bilinç seviyesinin ve böylece örgütlenme seviyelerinin artmasına hizmet edip onları sadece seçimden seçime bir boykota değil, işgalin tüm siyasi mekanizmasına karşı bir boykota yöneltmeli, yani ciddi bir şekilde işgalin siyasi mekanizmaları boykot edilmeye başlanmalıdır.

Şimdi sen kalk BC siyaseti için en küçük bir çabayı bile şu veya bu nedenle baltala, ondan sonra da ancak ve ancak BC siyaseti belirli bir güce kavuştuğunda başlatmayı düşünebileceğimiz, başlatıp, sürdürüp sonuna kadar takip edebileceğimiz bir taktiği (boykot taktiğini) devreye sok. Lenin midir kimdir bilmem ama birinin demesine göre devrimle oyun oynanmazmış, bir kere başlandı mı sonuna kadar sürdürülmeliymiş, ve bu amaçla her gün, küçük de olsa bir veya birkaç zafer kazanıp kitlelerin şevki ayakta tutulmalıymış vs. vs. Şimdi sen kalk boykot diye bir iş başlat, yani işgalcilere karşı cepheden bir saldırı başlat, seçimler bitince de dön yerine otur ve BC kurulamaz çünkü anti-emperyalist örgüt bile yok de. Bunun oluru ederi yoktur. **Boykot taktiğine bir kere başlanırsa o sonuna kadar ve gerçekten her gün zaferler kazanarak sürdürülmelidir.** Ya BC taraftarları, ya da düşman yeninceye kadar. Seçimden seçime boykot pek akla yatkın değildir. Hem boykot fikrini gözden düşürür, anlaşılmaz kılar, hem de seçimler üzerinden yapabileceklerimizi yapmamızı önler. Yani kitleler saflarında BC'nin propaganda ve ajitasyonunu yapmamızı, kitleleri BC için örgütlememizi önler.

Sonra; senin, seçimlere katılmak için güçlü kadron yoksa ve güçlü kadro olmadan seçimlere katılmayı kabullenmiyorsan, nasıl olur da seçimlerden on kat daha güçlü bir kadro ve örgütlenme ve kitleler saflarında bilinç ve örgütlenme gerektiren bir boykot taktiğini savunabilirsin? Anlaşılmaz olmanın alemi yoktur. Ya o ya bu. Burjuvazinin “izni” dahilinde seçim gibi bir saldırı taktiğine gücün yetmiyor, tutarlı olacaksan burjuvaziye cepheden saldırı anlamına gelmesi gereken boykot taktiğine gücün nasıl yetiyor? Hangisi kardeşim. Ne alemi var gevezelerin tuzağına düşmenin? Ne alemi var kendimizi dev aynasında görmenin? (daha beş dakika önce kendimizi cüce aynasında gördükten sonra hem de). **Bunun tek anlamı bu aktif siyaset döneminde hem seçim taraftarı (burjuva parlamento hayranı, devrime karşı çıkanlar) hem de boykotçu (ne dediğini bilmeyen türden, çünkü ne dediğini bilse adam devrim başlangıcı çağrısı yapmakta olduğunu anlardı) taktikçilerin bizim BC siyasetimizin yayılmasına karşı savaşkılarıdır.** Siyasette lafta peynir gemisi yürümez. Önemli olan, belirleyici olan sonuçtur. Ve hem Kıbrıs sorununu düzen içinde çözmek isteyen reformcular, hem de kuru gürtlütü olarak boykot diye haykırıp kitlelere bilinç ve örgütlülük taşımayanlar aynı sonucu elde etmişlerdir. BC siyasetinin yayılmasını ve kitlelerin düne karşı daha geniş kesimlerinin BC siyaseti etrafında örgütlenmesini önlemişlerdir. Dahası da var. Devrimcilerin saflarını bile karıştırma başarısını elde etmişlerdir ki; onlar açısından en önemli kazanç, bizim açımızdan en zararlı kayıp da işte tamı tamına budur.

Bu boykotçuların en son nağmesi **“dünya kamuoyu”** denilen şeydir. Bundan anlaşılan da emperyalistler arası çatlakları kullanmakmış. Yani AB ile ABD-Türkiye arasındaki çatlakları kullanacaklar arkadaşlar! Çok güzel. Söz konusu kullanma oldu mu her zaman

Devamı Sayfa 4'te

Sayfa 3'ten Devam

solulması gereken soru şudur: **“Kim kimi kullanacak?”** Belki bu arkadaşlar bizim bilmediğimiz bazı şeyler biliyorlar. Anlatsınlar da biz de öğrenelim. Sen hiçbir gerçek güce sahip değilken emperyalistleri nasıl kullanacaksın kardeşim? Sen belirleyici bir güce sahip değilsen seni kim takar? Sen kim oluyorsun da AB'nin o tilki ve çıkarları için insan canına (ve malına) zerre kadar değer vermeyen ve elinde somut askeri, siyasi, ekonomik gücü olan canavarlarını kullanacaksın? Sen olsan olsan onlar tarafından kullanılırsın. Onlar da seni kullanmaya karar verdiler mi oy sonuçları hiç de o kadar önemli değildir. Onlar sana bahane malzeme bolca bulurlar. Ustadılar bu işte ne de olsa. Ama şunu hatırla ki Türkiye bile, Türkiye burjuvazisi ve ordusu bile büyük güçlerle ilişkisinde kullanan değil, son tahlilde kullanılan olduğunu gayet iyi bilir. Ne de olsa bilgili ve tecrübeli adamlardır ve kullanılmak üzerinden ceplerini şişirmekle iştigal etmektedirler. Yani her ne kadar ülke ve insanları ve kendileri kullanılıyor olsa da onlar da bu kullanılmayı kullanmaktadırlar. Böylesi bir kullanılmayı kendileri açısından uygun bulmaktadırlar. Tabii ki işler iyice sarpa sardığında işlerin hiç de o kadar iyi olmadığını, çok fena halde kullanıldıklarını anlayacaklar ama o zaman da iş işten geçmiş olacak. Saddam gibi.

Kıbrıs sorununu çözmeyi savunan bir devrimci için ise bu kullanılmanın kabul edilemez bazı sonuçları vardır. Bunlar şunlardır: Türkiye-Yunanistan arasında çıkacak bir savaşa çanak tutmak, yani Yunanistan-AB, Türkiye-ABD ittifakı çatışmasını kızıştırmaya katkıda bulunmak; ülkede Rum-Türk çatışmasını kızıştırmaya katkıda bulunmak, şovenizmi kırma yerine korumaya katkıda bulunmak; bu işler kaçınılmaz olarak savaşa doğru geliştiğinde Kıbrıs'ta enternasyonalist bir güç bulamamak.

Biz kendi işimize bakalım. AB, ABD, BM, Türkiye, Yunanistan vb.'deki kurumları kullanır, onlardan bugünkü şartlarda bize vermeleri mümkün olan reform taleplerini isteriz. İsteyelim, kampanyasını yürütelim, işçi sınıfı ve halkı bu reformları elde etmek için mücadeleye kazanalım. Tüm bunlar bilinçli, tutarlı ve sürekli bir çaba gerektirir. Gevezellikle, bugün var, yarın yok çığırtkanlıklarla, bizim kitleleri örgütlememizin değil de, sonucu ne idüğü belirsiz AB parlamentosunda, “dünya kamuoyunda” çığırtkanlık yapma aracı olması için taktik geliştirilmez. Böylesi eften püften amaçlarla koskoca bir seçim dönemi çöpe atılmaz.

AB yeter ki kullanmak istesin, biz onlara hiç de fazla düşünmeden pek çok akıl verebiliriz. Size de. Hiçbir boykot gevezeliğine gerek kalmadan sizin ve AB'nin “dünya kamuoyunun” kullanabileceği çok şey var Kıbrıs'ta. Yeter ki onlar kullanmak istesin ve hiç şüphenez olmasın tüm bu kullanılacak noktalar detaylı olarak bir yerlerde not ediliyordur. Zamanı geldiğinde dolaptan çıkarılır ve kullanılır. Mesela mı? Mesela Kıbrıslı Türklerin eritildiği, Kıbrıs'ın kuzeyinin Türk ve Kürt kolonlarla doldurulduğu. Türkiye istediği kadar bağırırsın çağırırsın. AB veya diğerleri bunu kullanmaya karar versinler hemen kullanırlar. “Milletlerin kendi kaderini tayin hakkını” işlerine gelen yerde en büyük barbarlıkları körükleyerek kullanmışlardır. Kuzey Kıbrıs'ta da kullanırlar. Yeter ki karar versinler. Bunun için boykot taktiğine gerek yoktur. Kıbrıslı Türklerin iradelerinin temsil edilmediğini ispatlamak mı istiyorlar? KKTC isterse on seçim üst üste yapsın. Onlar dönüp de “Türk ordusu var, sivil faşistler var, gerektiğinde Türkiye'den sivil faşistleri getiriyorsunuz bu şartlarda Kıbrıslı Türklerin iradesi temsil edilmez” demesini gayet iyi bilirler. Yeter ki ona karar versinler. Ne zaman ona karar verirler? Türkiye'yle bağları attıklarında. Bugünkü şartlarda ABD'ye karşı direnmek istediklerinde, vb. Yani demek istememiz şu ki, siz öyle çok büyük işlere soyunmayın. Siz daha dünkü çocuklarsınız ve de gücünüz bu gibi şeylere yetmez.

Yani döndük dolaştık şu güçsüzlük siyasetine geldik. Ya adam gibi BC siyasetinin güçlerini oluşturmaya koyulursunuz, ya da güçsüz kakavanlar olarak onun bunun elinde oyuncak, yerli ve yabancı burjuvaların elinde oyuncak olursunuz: Milliyetçi, dinci vb. katliamlara karşı duracak, hem Kıbrıs'ta hem de Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'de kendi bağımsız güçlerinizi oluşturmazsanız işte tam bir oyuncak olmaktan başka birşey olamazsınız. Sen ondan sonra istediğin kadar bağır Avrupa kapılarında “Kıbrıslı Türklerin %50'si boykot etti” diye. So *what* (n'olmuş yani?) derler adama.

Bir de dürüst arkadaşların seçilememesinin bir zafer

olduğu fikri var. Bu fikir su katılmamış Troçkizmdir. Malum olduğu üzere Troçkizm bir ülkede sosyalizmin inşasını imkansız görür. Sen şimdi tut da bu adamları bir ülkede iktidara oynat. Oynamaz. Oynamaz. İktidara gelip de ne yapacak? “Stalinist bürokratlar gibi yozlaşacak. Yarının gelişi dünden bellidir. O halde iktidara gelmenin bir anlamı yok. Aynı şekilde milletvekili olursan, sendikalarda memur olursan, üst kademelere çıkarsan, hümmе haşa elin mahkum bürokratlaşırsın. Yani? Yani sendikaları o çok küfür edilen sendika bürokratlarına bırak, yani parlamentoda çalışmayı o çok küfür edilen burjuva tiplere bırak.” Sonra? Sonra da bolca devrim lafazanlığı yap. Mesela boykot yap ki o yozlaşması kaçınılmaz zavallıları seçilmekten kurtarıp, kendilerinden koru? Ne ince düşünce bu! Gözümüz yaşardı vallahi. Bunlar iktidar istemiyorlar. İşin Türkçesi bundan ibaret. İktidara gelip de yozlaşmaya niyetleri yok bunların. İşin Türkçesi bundan ibaret.

Satılacak adam satılır. Yozlaşacak adam yozlaşır. Zarar verecek adam zarar verir. Bunu her yerde yapabilir. Devrimci de devrimciliğini her yerde koruyan adamdır. Devrimciliğini her yerde yapan adamdır. Esas devrimcilik en zor yerlerde devrimciliğini korumasını bilen adama aittir. Herkesin devrim diye sokaklara döküldüğü şartlarda, sokaklarda devrimcilik yapmak kolaydır. Onu herkes yapar. **Hiç kimsenin devrimcilik yapmadığı şartlarda en gerici bir parlamentoda devrimcilik yapmak. İşte o zor olanıdır. Ve yapılacaktır.**

-III-

SEÇİMLERE KATILMAK, KATILMAMAK VE PROPAGANDAMIZIN İÇERİĞİ

Herşeyden önce, seçimlere katılsak da katılmasak da, bu seçim döneminde yapacağımız propaganda ve ajitasyonun içeriği bellidir. Bu bizim **Birleşik Cephe** siyasetimizdir. Seçimlere katılmak, bize şu veya bu şekilde bu siyasetin propagandasını, ama mutlaka bu siyasetin propagandasını yapma imkanı vermezse, seçimlere katılma diye bir sorunumuz da olamaz. Başyazının “oy istemek için çıkmayacaktır” yaklaşımında yatan da ümit ederiz budur. Yani biz, seçimlere katılıp, “Milletvekili seçilip, Kıbrıs sorununu çözebiliriz” propagandası yapan bir siyaset olamayız. Biz seçimlere katılıp, seçim sırasında propagandamızı yapıp, mümkünse milletvekili seçilip siyasetimizin zafer kazanması için yeni imkanlar elde etmeyi amaçlayan bir siyasetiz. Biz, Kıbrıs sorununun nasıl çözülebileceğini gayet iyi bilen ve her imkanı kullanarak bunun propagandasını yapan, bu çözüm türü için zemini hazırlayan bir siyasetiz. Seçimlerin sonucu bir BC hükümeti ve bu hükümeti destekleyen güçlü bir halk hareketi olmazsa Kıbrıs sorunu çözülmez. Palavrayla iştigal etmenin alemi yoktur. Bu meyanda bizim kuzey Kıbrıs'taki Türk ve Kürt göçmenlere karşı siyasetimiz de gayet açıktır. Kıbrıslı Türk halkının iradesinin Türk emperyalizmine, onun kolonist siyasetine karşı mücadelenin nasıl zafere ulaştırılabileceği sorunsalında bu siyaset önemli bir yer tutmaktadır ve bu siyasetin yanlış ve hatalı olması bizim Kıbrıs işçileri ve halkının önderleri haline gelip gelemeyeceğimiz sorununda belirleyici bir yer tutar.

Bu siyaset nedir?

Bu siyaset Kıbrıslı Türklerin yok olmakla yüz yüze geldiğini, Kıbrıslı Türklerin ve tüm Kıbrıslıların güçlerinin aşırı zayıflığı nedeniyle bu yok edilişe karşı mücadelenin kendine özgü şekillere bürünmesinin gerekliliğini idrak eden, bu meyanda kuzey Kıbrıs'ta Kıbrıslı Türkler ile Türk ve Kürt göçmenler arasında milli farklılığa dayanan çitler örülmesine ve böylece kuzey Kıbrıs'ta BC siyasetinin dayanabileceği sınıflar arasında, milli farklılıklar nedeniyle bir bölünme yaratılmasına karşı çıkan bir siyasettir. Kendilerini kuzey Kıbrıs'ta yaşamak konumunda bulan tüm milliyetlerden ezilen kesimlerin BC siyaseti etrafında birleştirilmesini öngören, Kıbrıslı Türk halkının iradesinin korunmasını ve zaferini bu birlikteliğin başarılıp başarılamayacağına bağlayan bir siyasettir. Bu siyaset aynı zamanda güneyde Kıbrıslı Rum işçi sınıfı ve emekçilerine burjuvazinin peşinde gitmekten vazgeçin çağrısıdır da. Kıbrıslı Rumlar kolonlara (göçmenlere) karşı tavırlarında safi mülkiyet talebi ve intikam hisleriyle hareket ettikçe onlar kendi burjuvalarından kopmayacaklar. Onların sorunu sınıfsal temelde ele almaları için bu konuda burjuva önyargıları bir kenara atıp sınıf güçlerini nasıl artırabileceklerine kafa yormaları, Kıbrıs'ta, Türkiye'de ve Yunanistan'da

tüm emekçiler saflarında milliyetçiliği yenmeye yönelmeleri gereklidir. Kolonlara karşı bizim yaklaşımımız işte buna da yol açacak bir tavidir. ***Tüm tersi tavırlar burjuvazinin eline oynamaktadır. Ya Kıbrıslı Rum, ya Kıbrıslı Türk, ya Yunan ya da Türkiyeli ama kesinlikle burjuva güçlerin yani savaş taraftarı milliyetçilik taraftarı güçlerin çıkarınadır.***

Bu siyaset yanlış mı?

Yanlışsa nedenlerini ve alternatiflerini sunmak gereklidir. Doğruysa da her şart altında ve tüm baskılara rağmen uygulamak gereklidir.

Aşağıdaki görüşler bu görevi yerine getirmekten uzaktır.

“(…) Bu nüfusun büyük çoğunluğu T.C. politikalarına destek vermektedirler ve ister gönüllü olsun ister zorla, elçilik (artı) kolordu komutanının emirleri doğrultusunda hareket etmektedirler...

Kıbrıslı Türk halkının iradesinin elinden alındığı ve geçersizleştirildiği, gerçek iktidarın da sömürgeci gücün elinde bulunduğu bir ülkede....

Bu ortamda Kıbrıslı Türk devrimcilerinin, yurtseverlerin, sosyalistlerinin duruşu ne olmalıdır?...” **(KSG, Sayı 33, sf. 4, Başyazı).**

İçinde bulunulan seçim dönemi ve bununla bağıntılı olarak KSG'yi kuşatan Kıbrıs'taki küçük burjuva önyargıların iyice ön plana çıkması, artan oranda propaganda edilmesi ve yoldaşların değişik partilerle yürütülen görüşmeler üzerinden daha da sık olarak bu görüşlerle karşılaşması açıktır ki onları etkileyecekti ve görünen odur ki etkiledi de.

YBH, her ne kadar açıkça ilan etmekten kaçınsa da seçimler üzerinden, sistem değişikliğine gerek olmadan, devrime gerek olmadan Kıbrıs sorununu çözmek isteyen bir partidir. Onların tüm stratejisinin anlamı bundan ibarettir. O zaman da bu partinin önüne açıkça şu sorun çıkmaktadır: Kuzey Kıbrıs'ta sayıları artan Türk ve Kürt göçmenler, dışarıya göç vererek sayıları azalan Kıbrıslı Türkler, yok olmakla karşı karşıya olan Kıbrıslı Türkler ve dolayısıyla onların seçimler üzerinden “iradelerini yansıtabilmeleri” sorunsalına nasıl bir çözüm önerebilirler? Bu soruya verilen cevap anayasal değişiklikler, nüfus yapısına yapılan müdahaleye karşı çıkmalar, 1974 sonrası vatandaş yapılanların belirlenmesi, TC'nin seçimlere müdahalesinin önlenmesi vb.'dir. Bunlar tüm bu sorunsalların mevcut sistem dahilinde, mevcut sistemi reforme ederek, gerekirse BM ve AB vb. katkılarıyla çözülebileceğinden hareket etmektedirler. İşte bu nedenle Kıbrıslı Türklük olayını ön plana çıkartıyorlar, Kıbrıslı Türklerin iradelerinin siyasette yansımaları kimlerin seçme ve seçilme hakkı olduğu sorunsalına indiriyorlar ve dolayısıyla da Kuzey Kıbrıs'taki mücadeleyi Kıbrıslı Türkler ve Kıbrıslı Türk devrimcilerle, yurtseverlerle vb. kısıtlıyorlar.

İyi ama, bizim siyasetimiz farklıdır. Biz tüm bu konularda ileri sürülen taleplerin bu düzen çerçevesinde ve Kıbrıslı Türklerin herkesi karşılarına alarak elde edilebilecekleri talepler olarak görmüyoruz. ***Biz tüm bu taleplerin ancak ve ancak bir BC hükümetinden talep edilebileceği ve BC hükümetinin de mevcut tüm işçi-emekçi güçleri birleştirerek elde edilebileceği görüşündeyiz. Biz Alman, Fransız, İngiliz emperyalistlerin Türk ve Yunan emperyalistleriyle işbirliği ve çatışması çerçevesinde Kıbrıs'ta yeni Bosna'lar ve yeni “Dayton” tipi düzenlemeler yaratmasının aracı olma heveslisi değiliz. Biz kendi gücümüze, işçilerin, yoksulların, yurtsever entelektüellerin bağımsız gücüne, Kıbrıs ve dünya çapında oluşturacağı güce güvenen, bu gücü oluşturmaya, bu gücü zafer kazandıracak etkinliğe ulaştırmaya çalışan bir siyasetiz.***

Biz, küçük ulusların kendi başlarına çözmeleri imkansız olan sorunlarla karşılaştıklarını tarih bilğimiz çerçevesinde biliriz. Amerika'nın yerlileri tüm kahramanlık ve askeri yeteneklerine rağmen yenilmekten ve yok olmaktan kurtulamadılar. Kıbrıslı Türklerin başına aynısı gelmeyecek. Çünkü bizim **Grenimo'**larımız Ceronimo'larımız (??) Grenimo'dan Ceronimo'dan ziyade **Stalin** olacaklar. **Sınıflarının, milletlerinin, ülkelerinin ve dünyanın içinde bulunduğu durumu ve güçlerini kesin bir gerçeklilikle değerlendiren ve ona uygun mücadele yöntemleri geliştiren Stalin'ler.** Zaman vardır, hareket güçlüdür, düşmanla işbirliği yapan toplulukları, milletleri söker atarsın. Zaman vardır, hareket zayıftır, düşmanla işbirliği yapanlar saflarında çatlaklar bulmak, bu çatlakları geliştirmek, hatta düşman saflarındakileri

kazanmak ve böylece kendi gücünü artırmak zorunda olursun. Ve bu düşman safları sınıflara bölünmüşse, bizim düşmanları zayıflatma siyasetimiz sağlam bir zemine sahiptir. Kıbrıs'taki Türk ve Kürt göçmenlerin emekçi kesimini biz BC siyasetimize kazanacağız.

Başka yolu var mı? Kuzey Kıbrıs'taki Türk ve Kürt göçmenlerin emekçi kesimine ve dahası YBH'nın yaptığı gibi geçici işçilere karşı savaş açmayı mı düşünüyoruz? Biz buna katılmayız.

Hareketimiz çok güçlü olsa ve bu kitle Türk emperyalizminin dayanağı olarak hareket etmiş olsa, açıktır ki onları gözlerinin yaşına bakmadan toparlarız ve kapı dışarı ederiz. Bizim davamızın önüne dikilen burjuva “bu da yapılmaz ki ya” milliyetçi şarlatanlığına prim vermeyiz. Gel gelelim, bugünün şartlarında da aynı türden davamıza zarar veren Kıbrıslı Türk milliyetçi şarlatanlığına, bizim güçlerimizi artıran değil de, azaltan ve bize yerli ve yabancı emperyalistlerin elinde oyuncak olmaktan başka bir konum kazandırmayacak olan şarlatanlıklara da göz yumamayız. Kıbrıslı Türklük üzerine nutuk sıkan tüm , akımlar, bunlar içinde en radikal olarak YBH bile son tahlilde dünya emperyalizminin şu veya bu parçasından, bu arada Türk emperyalizminden medet ummaktadır. Yağma yok. Biz emperyalizmi yok etmek için siyaset yapıyoruz. Başka bir amacımız yoktur. Bu amaçtan dönmeye niyetimiz de yoktur.

Bu meyanda biz seçim dönemlerinde Kuzey Kıbrıs'ın tüm emekçilerine, tüm işçi ve emekçilerine tüm yurtsever entelektüellerine BC siyasetini desteklemelerini, bu siyaseti hayata geçirmek amacıyla örgütler kurmalarını isteyen bir propaganda yapmak istiyoruz. Seçimlere katılsak da katılmasak da bunun propagandasını yapacağız. **Yapmalıyız.** BC diye, seçimlere katılmak için birliktelik diye YBH ve diğerlerinin Kıbrıslı Türklük ayaklarına yatan, gerçekte ise Kıbrıslı Türklerin somut konumunu dikkate almayan, onları emperyalizme karşı mücadelede devrimci pozisyonlara kazanmaktan uzak olan siyasetlerine en küçük bir taviz vermemeliyiz.

Kuzey Kıbrıs'taki tüm devrimcileri, Kıbrıslı Türk, Türkiyeli Türk ve Kürt göçmenler, tüm barışsever, Kıbrıs'ın birliğini ve BC siyasetini savunan güçlerini bizi desteklemeye çağıran bir propaganda yapmalıyız.

Herşeyden önce şu açıkça yoldaşların kafasına yerleşmelidir: Tüm yoldaşlar KSG'nin siyasetini her somut şart altında savunabilmelidirler. Bu siyaset her şart altında bizim yolumuzu aydınlatmaya yetmiyorsa bir zahmet o eksiklikleri tespit etmeli ve üzerine gitmeliyiz. Ama mesela seçimler konusunda Kıbrıslı Türk şovenizmine kaymanın bize getireceği hiçbir yarar yoktur ve ortaya konan siyasette buna açık verecek bir eksiklik de mevcut değildir. Bu yönde bir eğilimin ortaya çıkmasının tek nedeni dediğimiz gibi yoldaşların artan ve yoğunlaşan küçük burjuva ve burjuva propaganda içinde boğulup gitmeleridir. Bu propagandaya karşı direnememeleridir. Bunun tek çözüm yolu yoldaşların mücadele içine girerken siyasetimizi didik didik ederek kavramaları ve hata ve zaafalarını tespit etmeleridir. Bunu yapmadan ve deyim yerindeyse çaktırmadan Kıbrıs Türk şovenizmine yönelmenin bizim davamıza hiçbir faydası yoktur.

Bizim saflarımızda hareketin, toplumun ve bizim somut şartlarımıza uygun düşmeyen hiçbir siyasete izin verilmemelidir.

-IV-

SEÇİMLER VE SONUÇLARI

Bununla ilgili KSG-LB'den arkadaşlar yazdılar. **(Bakınız KSG, sayı 35)**

Seçim sonuçlarına gelince. Her ne kadar boykotçular (%17.5) Kıbrıslı Türklerin %50'sinin seçimleri boykot ettiğini ilan etse bile, ve bu sonucun doğruluğundan hareket etsek de, bu sonuç AB parlamentosunda çalışma yürüten arkadaşlar için Kıbrıslı Türklük temelinde kullanılacak bir propaganda aleti yaratmaktan başka bir sonuç doğurmamıştır. Bizim güçlerimizi derleyip toparlamamıştır. Boykotçular BC siyasetini yaymak ve onun etrafında kitleleri örgütlemek için hiçbir şey yapmamışlardır. Yapılmaya çalışılan çalışmaya zarar vermekten başka birşey yapmamışlardır.

Diğer sol partilere, Talat'ın deyimiyle “sözde sol” partilere gelince. CTP (%13.5) çok oy kaybına uğramış ve YBH (%2.5) beklenen başarıyı gösterememiştir. TKP'yi (%15.5) artık sol, yurtsever saflarda ele

alabilecek miyiz ileride göreceğiz. TKP'yi ve boykotçuları da dahil edersek bu seçimlerde yurtsever kesim %49 civarında bir potansiyele sahiptir.

Bundan kesin bir sonuç çıkar: tüm bu güçler güçlerini birleştirip seçimde BC programımız çevresinde seçimlere girselerdi seçimleri doğrudan kazanmak ihtimal dahilindeydi. Siz o zaman seyredeydiniz elçiliğin, komutanlıkların ve sarayın yüzünü. Herhalde kızıl görmüş boğaya dönerlerdi. Ama tabii ki demokrat oldukları için de sonuca saygılı olmak zorunda kalırlardı! Değil mi ama?

Demek ki KSG seçim öncesi ve dönemi boyunca tüm bu partilere birlik çağrısı yaparak çok doğru bir siyaset gütmüştür. Demek ki hem birliğe yanaşmayan boykotçular hem de birliğe karşı çıkan CTP ve TKP yanlış bir siyaset izlemişlerdir. **Bize en yakın siyaseti de YBH'lı arkadaşlar savunmuşlardır. Kendilerine sonsuz sevgi ve saygılarımızı sunar, ileride de birlikte çalışmalarımızı duraksamadan sürmesini temenni ettiğimizi bildiririz. Bu seçim döneminde içine düştüğümüz tutarsız tavırları hoş görmelerini isteriz. Ümit ediyoruz ki ileride tekrarlanmayacaktır böylesi tavırlar.**

Seçimlerde, sağıdaki en önemli gelişme MAP kesiminin %4.5 oy oranı almasıdır. Bu Kıbrıs için aşırı üzücü ve zararlı bir gelişmedir. Açıkça Türk şovenisti bir partinin, Türkiye'deki açıkça faşist bir partinin kardeş partisi olan bir partinin böylesi bir oy toplaması CTP'den arkadaşları düşündürmelidir. Ülkü ocaklarının örgütlenmesine kendi hükümetleri zamanında izin verilmiştir. Bunun meyvelerini şimdi hep birlikte toplamaktayız! Bu konuda duyarlı olunmalı ve bu kesimin Türkiye'de olduğu gibi Kıbrıs'ta da çeşitli provokasyonlar için kullanılabilceği olgusu akılda tutulmalıdır. Değindiğimiz türden provokasyonlara karşı, mesela öğrenciler saflarında yürütülecek bir provokasyona karşı en uygun yöntem kitlesel mücadele, birlikte mücadeledir. **Birlikte direnişe karşı çıkmak, birlikte çalışmaya karşı çıkmak artık affedilemez bir siyasi tavır olarak kendini empoze edecektir. Ve bizim birlikteliklere karşı çıkmak için kırk dereden su getirenlere karşı eskisinden bin kat daha acımasız olacağımız iyi bilinmelidir.**

Birlikteliklerimiz BC'nin kurulmasına yol açacak diye çekenler, KSG'nin BC programının yayılmasını önlemek için **birlikteliklere karşı çıkanlar artık hakikaten ve açıkça faşizmin omuzdaşları olarak teşhir edileceklerdir.** Bunun başka türlü izahı artık mümkün değildir. Bu seçimlerin bir sonucu da budur.

Burada daha %1 oy almış dinci partiye değinmedik bile.

UBP'nin %40'1 ve DP'nin %22'sinin (UDP+MAP ve BP ile birlikte %5.5'uğunu da hesaba kattığımızda) anlamı sağıın Kuzey Kıbrıs'ta en güçlü konumda olduğudur. (Bu arada da yüzdelerin yüzü geçtiği açıktır. Dolayısıyla bu sonuçların kesinleştirilmesi ve heba olan, geçersiz sayılan oyların da tesbit edilmesi gerekmektedir. Geçersiz oylar bilhassa boykotçu kesim için aktif boykotçuların tespitinde önem taşımaktadır. Bu bilgiye sahip olmak da her halde aldıkları oy oranını bilmek isteyen tüm partiler gibi onların da burjuva hakları arasındadır.) Gel gelelim önemli olan sonuç bu değildir. Sağın UBP-DP bölünmüşlüğü akılda tutulduğunda bu seçim sonuçlarının ortaya çıkaracağı hükümet sonrasında ve bu hükümetin kurulmasına giderken ortaya çıkacak gelişmelerdir bu sonucun en önemli yanı. UBP-DP ilişkisi ne temelde yürüyecektir? DP iktidar ortağı olmamayı kaldırabileceği görüşünde mi? Değilse iktidar ortağı olmak için neler yapmaya hazır ve muktedirdir? Baba Denktaş'ın tavırları ne olacaktır? DP iktidardan dışlanırsa neler yapmayı göze alabilir? Eroğlu DP'yi tümünden süpürmeye çalışacak mıdır? Esas sorunlar bunlar ve benzeri sorunlardır ve bu seçimden sağın aldığı oyların sonuçları işte böylece görülecektir. Burada sol açısından ve kitleler açısından sorun UBP ve DP'nin deyim yerindeyse birbirlerini yemeleri sorunu değildir. Bu birbirlerini yeme döneminde sola karşı ve kitlelere karşı ne tür tavırlar takınılacağı, mesela çeşitli provokasyonların hazırlanıp hazırlanmayacağı sorunudur. Bu konuda dikkatli olunmalıdır.

-V-

BİRLEŞİK SOL MUHALEFET VE TAKTİKLER

Açıktır ki biz birleşik sol muhalefetin stratejik programının bizim önerdiğimiz BC hükümeti programı olmasını istiyoruz. Kıbrıs sorunun çözümünün ancak ve ancak bu programı hayata geçirmeye muktedir bir birlikteliğin iktidara gelmesiyle mümkün olacağı

görüşündeyiz. Bu görüşümüzü saklamayı ve propagandasından vazgeçmeyi kabullenmeyiz. Bu görüşlerimizi kimseye zorla kabul ettiremeyeceğimizi de iyi biliriz. Birlikte çalışma başlamalıdır. **Stratejik hedefte birlik sağlanamasa da birlikte çalışma başlamalıdır.** Aklın yolu tekdir. O da, ülkedeki sınıf mücadelesinin talep ettiği yoldur. Aklı olan doğru yolu bulacaktır, yoksa hem kendisine hem partisine hem de ülkesine zarar verecektir. Biz soldaki arkadaşlarımızın akıllı olduklarına güveniriz. Ülkenin en akıllıları soldadır. Yurtseverlerdir.

Taktikte ise birleşmek, hemen bugünden birleşmek gereklidir. Burada aklın doğru yolu bulmasını bekleme lüksüne sahip değiliz. Hemen şimdi birlik. Ele ele vererek işbaşı yapılmalıdır.

Bu yönde burjuva hükümetlere katılma taktiğinin sosyal demokrasinin işçi sınıfı hareketini rayından çıkaran bir taktiği, onu burjuvazinin kuyruğu yapan bir taktiği olduğu işçi sınıfının tarihini, siyaset tarihini bilen tüm arkadaşların bilmesi gereken bir olgudur. Kaldı ki CTP'nin hükümet ortaklığı tarihi de o kadar eski değildir. Bu taktik sonucu Talat yoldaş ne derse desin işçi sınıfı ve emekçiler ve yurtseverler karlı çıkmamıştır. **Zararlı çıkmıştır.** Bu taktikten CTP de zararlı çıkmıştır. Bu meyanda TKP solda olduğu oranda, yurtseverler arasında olduğu oranda burjuva hükümetine, **Eroğlu veya Denktaş hükümetine katılma taktiğini uygulamamalıdır.** Bu onun ve kendisine oy veren halk kitlelerinin zarar görmelerine yol açan bir taktik olacaktır. TKP için de bu hükümetçilik oyunundan kendileri için fayda gören kişiler çıkar da, burjuva hükümete katılma politikasını TKP'ye empoze etmek isterlerse TKP içinde bu politikaya karşı bir muhalefet cephesi örgütlenmelidir çünkü açıktır ki TKP o zaman sol muhalefet cephesinde değil ona karşı yerini alacaktır. O zaman da solun tüm güçleri TKP içindeki bu burjuva hükümette yer alma siyasetinin taraflarına karşı mücadelede aktif yer almalıdırlar. Bu siyasetin taraftarları yen ilgiye uğratılmalıdırlar ve böylece TKP de sol muhalefet saflarına kazanılmalıdır.

Bunun dışındaki taktiklerimiz, muhalefette olduğumuz oranda esas olarak teşhir taktikleri olmak zorundadır. Kurulacak burjuva hükümet kaçınılmaz olarak uygulayacağı siyasetlerin kaçınılmaz sonuçları üzerinden teşhir edilmelidir. **Yapıcı muhalefet safsatasına katiyetle izin verilmemelidir.** Hükümeti hayatın her alanında teşhir etmek, işçi, emekçi, yurtsever entelektüel, öğrenci vb. tüm kesimleri hükümetin onların çıkarlarına ve Kıbrıs sorununun çözümüne karşı olan tüm siyasetlerine karşı örgütlemek gereklidir. Ülkeyi sürekli bir kampanyalar dönemine, sürekli bir kitleleri örgütleme dönemine sokmamız gereklidir.

Bu sayede edinilecek güç üzerinden tüm dünyadaki işçi, emekçi kesiminde Kıbrıs sorununun çözümüne katkıda bulunacak güçleri kazanmamız gereklidir.

Birliktelik bu çerçevede iş başı yaparsa, biz eminiz gerisi gelecektir. Ama birliktelik başka yönlere saparsa, iyice sağcılaşır veya iyice solcu gevezelikle istişare ederse bir yere gidilemeyecektir.

Bu meyanda boykot taktikleri tüm sol güçler tarafından hep birlikte ele alınmalıdır. Biz boykotu bu seçimlerde boykot diye yola çıkan ama boykot çağrılarını kendileri bile boykot olarak kabul etmeyen arkadaşların seçimler sonrası önerilerini duymak isteriz. Hala daha boykot mu? Yani seçimler bitti şimdi sıra tüm KKTC kurumlarını boykota mı geldi? Bunu mu örgütlemek istiyor arkadaşlar? Daha doğrusu bu cepheden saldırıya hazır hissediyorlar mı kendilerini? Hazır hissetseler bile kaç dakika, kaç gün kaç ay dayanacaklar acaba? **Biz boykotun yarı yolda bırakılacak bir taktik olduğuna inanmadığımız için ve gerek solun örgütlü güçlerinin, gerekse kitlelerin burjuva hükümete ve TC elçiliğine karşı böylesi ciddi bir çıkışa hazır olmadığını düşündüğümüz için boykot taktiğini doğru bulmuyoruz.** Eğer tabii ki yanılıyor isek, arkadaşlar buna hazır iseler, o zaman tabii hemen şimdi. Hemen şimdi boykot. Başlayıp sonuna kadar götürmek üzere boykot. O zaman da adama sorarlar:

TC'den gelen veya Ankara'da oturan “iyi generallerin iyi kalplerine” sığınarak mı başlatacağız bu boykotu?!

HER ŞEY ANTİ-EMPERYALİST BİRLEŞİK CEPHE İÇİN!

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek, Sayı 36, Ocak 1999, Sayı 36, Yıl 3, sayfa 4-7-8.

Neler Oluyor Neler...

BOYKOT OLUYOR! HAYDİN SOKAKLARA!

A) Lenin'in Çarlık Rusya'sında geliştirdiği Boykot taktiğinin ardındaki yaklaşım nedir?

Kitlelerin devrimci duruşu, devrimci ayaklanması şartlarında, veya bu durumun ortaya çıkma ihtimalinin yüksekliği şartlarında kitlelerin mevcut düzene karşı, onu yıkmak yönünde gelişecek olan örgütlülüğünün, duruşunun düzenin kendi kamallarına, mesela onların parlemeontoları için yapılacak seçim kanalına çekilip zayıflatılmasını vede durdurulmasını vede yok edilmesini önlemek, onları devrime çekmek için seçimleri boykot!

Kuzey Kıbrıs'ta buna benzer bir durum Annan Planı döneminde ortaya çıktı. Kitleler halı hazırda sokaklardaydı. Bu dönemde bizim partimiz kitlelerin bu faal ve burjuvazinin sağcı kanadın tüm siyasetine ters duruşunu, tüm burjuvaziye ve yabancı emperyalizme karşı bir duruşa dönüştürmek için, onların mezndi iktidarlarını kurması için atılması gereken adımları formüle etti ve tüm sol partilere sundu. Bu önermeler derinden derine devrici önermelerdi, ama ve aynı zamanda tamamıylğ de demokratik önermelerdi. Meydanlarda Kuzey Kıbrıs'ın hemen hemen tüm seçmen kitlesi toplanmaktaydı. Hemen hemen tüm seçmenler bir araya gelişorlardı. İşte onlar bir ardaya geldiklerinde, o seydanlardaki mitinglerde, toplantılarda vatandaşlara Kıbrıs Sorunun çözümünün üstlenmelerini istedikleri millet vekillerini doğrudan seçmeleri, sevcut vekilleri geçersiz ilan edip bu yeni ve doğrudan seçilmiş vekilleri meclise göndermeyi ve bu vekillerin hükümeti devralmalarını ve çözüm işini de devralmalarını önerdik.

Tüm diğer kesimler mevcut cumhurbaşkanı ve hükümete çözüm için baskı yapma siyasetinde kaldılar ve bizim önermelerimizi red ettiler. Çünkü onlar düzenin sınırlarının zorlanmasını, hele hele düzenin değişmesini katiyetle istememktedirler.

İyi ama düzen değişmezse çözüm de yok.

Ve olmadı ve Kuzey Kıbrıs'ta burjuvazinin iktidarı, Kıbrıs'ta NATO'nun, İngilterenin ve dolayısıyla Türkiye ve Yunanistanın ve tüm bunların adadaki burjuva taraftarlarının iktidarı sürdü.

YKP'li yoldaşlar bizim önerdiğimiz vede demokRatlığı katiyetle tartışılmıyacak olan bu seçimleri de boykot ettiler. Sokaklardaki insanları da evlerine geri gönderidiler.

B) Başka bir seçimleri boykot nedeni Kurtuluş savaşıdır.

Bir ülke işgal altındadır-Mesela Kıbrıs- ve vatandaşın görevi işgalcilere karşı savaştır. Dolayısıyla işgalci gücün ülkeye empoze ettiği tüm kurumlar, bila istisna tüm kurumlar boykot edilir. İşgalci güç bir parlamento ve o parlamento tarafından seçilen bir hükümeti empoze ederse, onların düzenlediği tüm seçimler ve parlamento ve hükümet

boykot edilir. İşgalciyle işbirliği yapan herkes ve her kurum boykot edilir ve işbirlikçi olarak lanetlenir!

Bu iş bu kadar basittir.

İyi ama Kıbrıs'ta işler bu kadar basitmi?

Malesef değil!

Hem Kuzeyde hem güneyde işgalçilerle, hem tümnden yabancı (İngiltere ve Amerika vede AB) emperyalistlerle, hem de aynı soydan gelme burjuvaların emperyalist emelleriyle (gerici-emperyalist Anavatanlarla) işbirliği almış başını gidiyor. Emperyalistlere karşı ortak düşmanlık yerine Kıbrıslı Türklerle, Kıbrıslı Rumlar arasında burjuva millitetçi düşmanlık ve birbirine karşı Anavatanlara ve AB-İngiliz emperyalistlerine dayanma, onları kendi tarafına kazanma çabaları ön palan çıkmaktadır. Ne güneyde nede kuzeyde kurtuluş savaşı diyen ve kurtuluş savaşına Kıbrısın tüm miyyeletlerini kazanacak, onları birlikte savaşa kazanacak bir program önerilmemektedir.

Ya YKP ne yapmaktadır? YKP kurtuluş savaşının lafını dahi etmemektedir. YKP kilelelerin, vatandaşların kendi iktidarlarını kurarak kurtuluşu kendi elleriyle inşa etmeleri fikrine katiyetle yanaşmamamktadır.

Kuzeyde şu anda seçimlerin boykotunu talep eden YKP bizzat bu seçim sisteminin kurcularından, kurulmasını onaylayanlardan oluşmaktadır ve bu sistemle tek esas derdi seçmenlerin esas olarak Kıbrıslı Türklerden oluşmuyor oluşudur-çünkü bahsini ettiği tüm diğer olgular tüm burjuva düzen şartlarında geçerli olan ve burjuva düzenin derinden derine gerci ve anti-demokratik karakterini ortaya koyan hususlardır (basının baştakilerin kontrolünde olması gibi). Şu sıralarda CTP seçmenlerin büyük ve ağırlıklı kesiminin Kıbrıslı Türklerden oluştuğunu ilan etmektedir. Bu doğrusya YKP kendi itirazları çerçevesinde ayakları havada kalacaktır.

Şu anda bir tek KSP'nin anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti planı vardır. Bu planın vatandaşlar saflarında zemin bulmasını sağlamak, anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti fikrinin vatandaşlar saflarında yayılmasını sağlamak gereklidir.

Hiçkimsenin kurtuluş savaşı demediği vede işgalci kurumlara karşı boykot ilan etmediği vede öyle bir niyet datı ortaya koymadığı bgünkü şartlarda yapılması gereken şey tamı tamına vatandaşların gerçek iktidarı için, anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti için eldeki tüm imkanları kullanarak iş başı yapmaktır.

Bu siyasete karşı çıkanlar, istedikleri kadar radikal görünümlü laflar etsinler son tahlilde işgalin sürmesine katkı koymaktan başka bir şey yapmamaktadırlar. Belki güneş balçıkla sıvanabilir ama bu basit olguyu çamur atarak saklamak imkansız kılınacaktır!

C) İşte durumlar böyleyken boykot ve sosaklara laflarının ardında duran gerçek nedir ortaya

konmalıdır.

Şu sıralarda sokaklara diye bas bas bağırın YKP, sokaklar tıklım tıklım doluyken sokakları pasifleştirmekten ve sokaktakileri gerisin gere evlere sokmaktan başka bir şey beceremedi.

Niye?

Çünkü YKP vatandaşların kendi iktidarını kurması taraftarı değildir. Çözümün vatandaşların kendi anti-emperyalist iktidarlarını kurarak elde etmeleri taraftarı değildir.

O zaman YKP niye boykot ve sokaklara diyor? Sokaklara çıkarak iktidara gelmeyecek olan kitleler niye sokaklara çıkacak?

Gayet basit: "Dış Güçlere" çalım satmak için!

AB seçimlere gidilmediğini, seçimlerin boykot edildiğini ve sokaklara döküldüğümüzü görecekt ve çözümü empoze edecek. Baştakiler de bu AB empozesi çözümü mecburen kabullenecek!

Kıbrıs AB Derneği 15 Ocak 2009 tarihli "Kıbrıs Sorunu ve Kuzey Kıbrıs'ta seçimler" başlıklı bir bülten yayınladı. Orada da işte tamı tamına bu yaklaşım sergilenmektedir. Herşey kötü, vede dünece bir yandan "özgür iradeli" politikacılar başarılı olamaz, öbür yandan "Siyasi iradeyi ele geçirebilmenin tek yolu da Kıbrıs sorununun çözümünden geçer."

Özgürlük görüşüne sahip vatandaşların temsilcisi olarak özgür iradeli politikacıların, yani vatandaşlarla el ele vererek bizlerin bu işi yapmamız, halkın iktidara gelerek bu işi yapması imkansız, vede çözüm gelinceye kadarda bu tür bir iktidar imkansız.....o halde; o halde çözümü birileri bize bahşedene kadar beklemeli, veya bir şeyler yapılacaksa işte bize çözümü bahşedecek olan o tiplere yardım edecek işler yapmalı.....mesela seçimleri boykot.....mesela sosaklara dökülmek.....ne için? Adı üzre, AB derneği, AB gelsinde bizi kurtarsın diye?

İşte YKP'nin de tüm planları bu siyaset üzerine inşa edilmektedir.

Bizim planımız başkadır.

Biz demokratik çerçeveden zerre kadar şaşmadan tüm emperyalistleri seçimler üzerinden teşhir ve tecrit edebileceğimiz görüşendeyiz.

Onlar demokrasi dedikleri oranda demokrasiyi onları yenmek için kullanacağız-AB gibi emperyalist pislik yuvalarından kurtuluş beklemek için değil!

Şu anda başka alternatifimiz de yoktur!

Tüm vatan severler iş basına.

Bu seçimler bittiğinde AB, İngiltere, ve bizi NATO'ya peşkeş çeken Türkiye ve Yunanistan "Anavatanları" da "tehlike çanları çalıyor-Kıbrıs'ta insanlar emperyalizme karşı çıkıyor" demek zorunda kalsınlar.

Ve görelim bakalım nice olursa olsun!

İş Cinayetlerine Son!

Kıbrıs Sosyalist Partisi Merkez Komitesi geçtiğimiz hafta yaşanan bir iş kazası sonucu çalışan Mehmet Tarlasüren'in hayatını kaybetmesi ile ilgili görüşlerini kamuoyu ile paylaşma gereği duymuştur. Merkez Komitesi adına Genel Sekreter Yusuf Alkım tarafından yayınlanan bildiride ülkemizdeki kötü çalışma koşullarına dikkat çekildi.

İşçiler, ekmek parası için canlarından olmaya devam ediyor!

Geçtiğimiz hafta Dikmen'de bir garajda çalışan Mehmet Tarlasüren, tamir etmek için altına girdiği aracın üzerine devrilmesi sonucu hayatını kaybetti!

Bu ülkede çalışma koşullarının düzeldiği, işçi lehine çalışmalar yapıldığı iddia ediledursun, yaşanan ölümler bunun tersini kanıtlıyor!

İşçiler, iş güvenliği olmadan çalışmak, ekmeklerini kazanmak zorunda kalıyorlar! Hem de hayatlarını karartmak pahasına!

Bu aşamadan sonra kimse işçileri dikkatsizlikle, bilgisizlikle suçlamasın! İşyeri sahipleri gereken önlemleri almak zorundadır!

Almıyorlarsa, o araçların altına kendileri girmeli, inşaatların tepesine kendileri çıkmalı, makinelere kendi ellerini sokmalıdırlar!

İşçilerin ölmeden, sakat kalmadan, insanca çalışarak emeklerinin karşılığını almalarının tek yolu onları iş kazalarından korumak için gerekli tüm önlemleri alacak olan sosyalist kolektif işletmeleri sayesinde gerçekleştirilir.

Yaşamını yitiren işçinin ailesi ve yakınlarına başsağlığı diliyoruz!

Dayatma Yasalar Geri Çekilsin!

Kıbrıs Sosyalist Partisi Merkez Komitesi hükümet tarafından hazırlanan "Kamu Çalışanlarının Aylık Maaş, Ücret ve Diğer Ödeneklerinin Düzenlenmesi Yasa Tasarısı"nı değerlendirerek görüşlerini kamu oyu ile paylaşma gereği duymuştur.

Kuzey Kıbrıs'ın her geçen gün demokratikleştiği iddia edilirken, sendikaları bile ortadan kaldıracak yasa tasarıları mecliste beklemeye devam ediyor.

Son olarak "Kamu Çalışanlarının Aylık Maaş, Ücret ve Diğer Ödeneklerinin Düzenlenmesi Yasa Tasarısı" meclisteki yerini almış durumda.

Bu yasanın özünde ise toplu iş sözleşmelerinin (TİS) kaldırılarak sendikaların işlevsizleştirilmesi, işçilerin örgütsüz hale getirilmesi ve

maaş ve çalışma koşulları başta olmak üzere birçok ekonomik ve sosyal hakkın bertaraf edilerek patronların hanesine yazdırılması yatıyor!

Ülkemiz sendikaları bu tasarıya karşı sessiz kalmamalılar, kalmadılar! KKTC'nin IMF'si gibi davranan Türkiye Cumhuriyeti'nin dayattığı, işçi ve emekçilerin örgütlülüğünü, sendikaların işlevlerini ve görevlerini sona erdirmekte önemli bir yer tutacağı, çalışanların ekonomik ve sosyal koşullarını gerileteceği bu yasa derhal geri çekilmelidir!

Partimiz KSP, yasa geri çekilmediği taktirde, sendikaların başlatacağı genel greve destek belirtir, yasanın derhal geri çekilmesini, bunun mücadelesinin en geniş kesimlerle yürütülmesi zorunluluğuna dikkat çeker!

Sosyalist Gözlem

Özdemir GÖÇER

Vizyonsuz Sol, Müflis Sol

Kuzey Kıbrıs'ta nisan ayında yer alacak seçimler ülkemizdeki 'sol' muhalefeti hazırlıksız, hatta darmadağın, ne yapacağını bilmez bir durumda yakaladı.

Bariş platformu şemsiyesi altında örgütlenmiş olan 'sol' muhalefet ortak bir tavır takınmayı beceremedi.

TDP Türkiye'nin garantilerinden taviz vermez milliyetçi duruşu ile Ankara'nın hizmetine girmeye hazır tavrı ile ve sırf mecliste yer alma kaygısı ile hareket etti.

YKP kimseleri inandıramadığı bir sözüm ona boykot siyaseti ile bu seçimleri de boykot edeceğini duyurdu.

BKP ne yapacağını bilmez durumda.

Bariş Platformu içindeki sendika ve demokratik kitle örgütleri de neyi savunmaları gerektiği konusunda berrak bir tavır sergilemekten aciz.

Bu toz duman içinde BP seçimlere yönelik ortak bir tavır, muhalif demokrasi güçlerinin ortak tavrını sergilemekten aciz bir tabela örgütüne dönüştü!

CTP ile UBP arasında ve hatta tüm diğer rejim partileri arasında da hiçbir ciddi farklılığın kalmadığı, al birini çal birine ortamında, halk kitleleri de tam bir yılgınlık içine itildi.

İşte bu ortamda, ileriye görebilen, vizyon sahibi, işçi ve emekçiler başta olmak üzere Kıbrıs halkına gerçek çözüm yolunu anlatan, onlara umut ışığı olabilen, gerçek bir seçenek sunabilen bir tek parti var: KSP.

'Merkeze kaymış ve liberal iyileştirmelerle radikal

çözümleri erteleyen sözüm ona sol partilerin' acizlikleri karşısında KSP'nin anti-emperyalist birleşik cephe önerisi sendikalar ve aydınlar arasında takdir toplamaya, saygı görmeğe başladı.

KSP'nin siyasi rakipleri dahi, kendi politikasızlıkları karşısında KSP'nin tutarlı, ısrarlı ve bilimsel olan anti-emperyalist çizgisine saygı göstermek zorunda kalıyorlar.

Buna rağmen AEBC politikasını kendi partilerinin de sahip çıktığı bir politika olarak ilan etmiyorlar. Kendi politikasızlıklarında ısrar ediyorlar.

Bu politikasızlık aslında bujuva emperyalist politikaların sürmesinden yana olmaktan başka birşey değildir.

Herkes kendi tekkesine çekilmiş, kendi doğrusundan taviz vermiyor.

Halbuki doğru olan adamızın özgürlüğü yolunda buluşabileceğimiz asgari müştereklerde birleşerek, özgürlük mücadelemizi örgütlemektir.

KSP daha kurulduğu andan itibaren azami programından taviz vererek anti emperyalist olması kaydı ile tüm demokratik halk güçlerinin benimseyebileceği ortak asgari müşterekleri belirlemiş ve bu çerçevede bir de güc birliği önerisi yapmıştır.

KSP dışındaki "sol" güçler bir yandan, KSP'nin önermelerinin hepsini kabullendiklerini söylüyorlar, öte yandan da bu önermeler çerçevesinde işbirliğine yanaşmıyorlar.

Soruyorum,

KSP'nin "Tüm yabancı güçlerin Kıbrıs üzerinde mevcut tüm hak ve iddialarının(garantörlük haklarının, askeri üs ve birlik bulundurma haklarının) reddi" olarak belirlediği ilkeye karşı olan bir tek ilerici, sol parti veya sendika var mı?

"Kıbrıs üzerinde hak iddia eden emperyalist güçlerle işbirliği yapıp Kıbrıs'ın Rum ve Türk işçi ve halkına

ihanet eden tüm büyük burjuvaların mallarının karşılıksız olarak devletleştirilmesi" ilkesine karşı olan var mı?

Peki ya "her iki milliyetten Kıbrıs halkının ulusal haklarının güvence altına alınması, Kıbrıslı Rumlar ve Türkler ve diğer azınlıklar arasında milli ve dini düşmanlığı körükleyen tüm örgüt ve faaliyetlerin yasaklanması" ilkesine karşı olan?

"İşçi ve emekçi kesimlerin yaşam şartlarının iyileştirilmesi için gerekli tüm tedbirlerin alınması" ilkesine bir diyeceği olan?

KSP'nin önerdiği güc birliği prensipleri bunlar gibi toplam sekiz maddeden oluşuyor. Bu maddelerin her biri günümüz dünyasında anti-emperyalist bir tavır takınabilmenin ön şartları.

Ama ne yazık ki henüz ne 'sol' geçinen partiler ne de sendikalar tarafından henüz benimsenmiş değiller.

Belli ki bunların doğru politikaları benimsemesi, kendi deneyimleri ile doğruya ulaşacak olan halkın ve koşulların zorlamasından sonra mümkündür.

İçine düştükleri kaos ortamında koşullar daha şimdiden kendilerine birlik ve dayanışmayı dayatmıştır. Sıra halk kitlelerinin anti-emperyalist politikaları benimsemesine gelmiştir. Önümüzde yaşanacak olan süreç bu süreçtir. Bu süreçte, doğru siyaset karşısında küçük burjuva teslimiyetçi siyasetler er-geç yok olup gidecek, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe güçlenecektir.

Bizim yolumuz bu cepheyi inşa etmenin yoludur.

AEBC hükümetinin zaferi kaçınılmazdır. Çünkü Kıbrıs'ın önünde başka bir kurtuluş yolu yoktur.

Sahte ve teslimiyetçi sol ne derse desin, ne yaparsa yapsın, biz AEBC'yi oluşturma yolunda ciddi adımlar atıyoruz, ilerliyoruz.

Bu tarihin ileriye doğru gidişidir.

Bu gidişi durdurmaya hiçbir güç yetmeyecektir.

İskoçya Petrol Rafineri İşçileri İsyanda

İskoçya'da faaliyet gösteren Lindsey petrol rafinerisinde çalışan işçiler taşeron firmanın düşük ücretle yabancı işçi çalıştırmasına isyan ederek greve gittiler.

Yaşanan ekonomik krizin olumsuz etkileri yetmezmiş gibi Fransız Total firmasının İtalya ve Portekiz'den işçi getirerek rafineride işleri yaptırması karşısında İskoçyalı işçiler önceliğin onlara verilmesi konusunda ani greve giderek hem hükümeti hem de işvereni zor durumda bıraktı.

AB yasalarına göre herhangi bir AB ülkesi işçisi başka bir AB ülkesinde işleyebilir (Doğu Avrupa işçilerine kısıtlama varken). Mevcut ekonomik krizin ücretleri düşürmesiyle bir dizi AB ülkesi firma daha ucuz işgücü olan ülkelerden işçiler kiralayarak başka ülkelerde iş yapmaya ve azami kârlarını korumaya giriştiler.

Lindsey petrol rafinerisinin kapasitesini artırma amacıyla yapılan işlerdeki işçilerin bir haftadan fazla greve devam etmesi karşısında işveren sendikalarla görüşmeye oturmak zorunda kaldı. Görüşmede varılan anlaşma uyarınca işveren yeni işçiye ihtiyaç duyduğu zaman yerel gazetede iş ilanında bulunacak. Bu ilanla işçi bulmaması durumunda diğer AB ülkelerinden işçi getirebilecek.

İngiliz hükümetinin önümüzdeki dönemde büyük projelere yatırım yapmaya hazırlandığı dikkate alındığında Total Lindsey rafinerisindeki kavgı ileride

gelişmekte olan işçi-işveren kavgasının ne yönde gelişeceğine işaret ediyor. İhalelere AB firmalarının da katılabileceği dikkate alındığında bu projelerde çalışacak işçilerin AB'nin birçok ülkesinden kiralanan ucuz işçilerden olacağı kaçınılmazdır.

İngiltere işçi sendikaları eşit işe eşit ücret temelinde yabancı işçilerin getirilmesine karşı olmadıklarını, fakat gelen yabancı işçilerin yerli işçilerin ücretlerini indirme amacıyla kullanıldıklarını ve son tahlilde yerli işçileri işsiz bıraktıklarını dile getirdiler.

İskoçya işçilerinin isyanı yanında bir dizi AB ülkesinde buna benzer hareketler gelişmeye başladı. Bunu gören işverenler ve AB hükümetleri gelişebilecek olası işçi hareketlerini engellemek için yeni yasalar hazırlamaya giriştiler. Ancak azami kâr hırsının işçilerin ücretlerini aşağıya çekme girişimini durdurmayaacağı, buna karşı çetin mücadeleler örgütlemek ve yürütmek gerektiği sendikalar tarafından da kabul görüyor.

Yakın Takip

akif_aksakal@yahoo.com Akif AKSAKAL

Taş!

Kutlu Adalı'nın eşi İlkay Adalı, "Korkmuyoruz. Korksak AİHM'e gitmezdik" diyor.

Durup dururken böyle bir beyanda bulunmuyor elbette.

Geçtiğimiz hafta, İlkay Adalı'nın evinin önünde park halinde bulunan ve Kut Adalı'ya ait araca bir saldırı gerçekleşti.

Saldırı önemsiz gibi görünse de, pervasızlığın, dilediğini yapabilmenin bir göstergesi olarak önemli...

Taşla aracın ön camı kırılmış.

Mesaj verilmek isteniyor yine ve yine...

Bitmedi tükenmedi bu mesajlar...

Mesajların bitmeyeceği kesin olmasına kesin de, benim burada kafama takılan; polislin tutumu oldu.

Polis olay yerine geliyor, inceleme yapıyor ve el koyuyor.

Neye?

Taş!

Taşa emare olarak el koyuyor!

Parmak izi arayacaktır herhalde...

Failleri bulabilecek mi?

Hiç sanmam.

"Uzi"lerle evinin önünde katledilen Kutlu Adalı'nın failleri onca boş kovana, mermiye, hatta sonradan yapılan

açıklamalara, zikredilen isimlere rağmen bulunamadıysa, gariban bir taş üzerinden ancak ve ancak taş ocaklarına kadar iz sürülebilir.

Giderler taş ocağına, "Kimin len bu taş? Kim attı bunu cama!" diye kızabilir polis...

Bu memlekette matbaalara bombalar konup failleri bulunamadıysa,

İnsanlar evlerinin önünde kurşuna dizildiler ve "iş" öylece kalıverdiyse,

Uyduruk bir taş üzerinden ne bulunabilir ki?

Esasında mesele taş da değil.

Taşa el konulması başlı başına komik ama, esas mesele bu ülkede kimlerin ne haltlar çevirdiğinin bir türlü ortaya çıkartılıp cezalandırılmaması...

Mermiler havada uçuşuyor, kumarhaneler cephaneliği andırıyor, gizli servisler kol geziyor, insanlar kaçırılıyor, öldürülüyor, tehdit ediliyor ama yine de tık yok...

Bu sefer de "tık" çıkmayacak...

Kafamıza uçaksavarla ateş etseler yine failleri bulunamayacak.

Polisin işi boş kovan ve yerden taş toplamak zaten...

En azından bir fail yakalansın diyorum bazen...

Taşı atanı yakalayamazsanız, taş kelepçeyi takıp içeri atın da "rahatlayayım" be...

Olmaz mı?

Bu arada son bir not; polise alınan kadrolarda yaşanan güçlü muhalefetin ardından Kut Adalı'nın arabasına taş atılması da dikkat çekicidir!

KSP Göçmenköylülerle Buluştu

Kıbrıs Sosyalist Partisi geçtiğimiz Ağustos ayında "Çözüm: Anti-Emperyalist Birleşik Cephe" sloganı ile başlatmış olduğu kampanya çerçevesinde düzenlenen köy ve bölge ziyaretlerine Göçmenköy ile devam etti.

19 Nisan tarihinde yapılacağı açıklanan erken genel seçimleri de dikkate alarak propaganda çalışmalarını artıran KSP, geçtiğimiz hafta sonu Göçmenköy ile Taşkinköy'deki evleri tek tek dolaşarak 800'e yakın broşür ve ilan dağıttı gerçekleştirdi. KSP ile aynı siyasi çizgide olan Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesinin de dağıtımının yapıldığı çalışmada Göçmenköy ve Taşkinköy sakinlerine Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti Programı ile ilgili bilgilerin olduğu gazete ve broşürler dağıtıldı.

Aralarında KSP Genel Sekreteri Yusuf Alkım ve bir dizi parti yetkilisinin bulunduğu bir heyet 5 Şubat Perşembe akşamı Göçmenköy'deki "Zehra Abanın Kahvesi" olarak bilinen yeri ziyaret ederek bölge halkı ile sohbet etti.

Ziyarete konuşan KSP Genel Sekreteri Yusuf Alkım, ziyaret nedenlerini kısaca anlatarak Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin altı yıllık geçmişi ile ilgili bilgi verdi. Alkım konuşmasında amaçlarının başlatmış oldukları kampanya ile ilgili toplumun özellikle işçi, emekçi kesimlerini bilgilendirmek ve güçlü bir muhalefetin oluşturulmasını sağlayarak ülkemizdeki bozuk, çürümüş düzeni ortadan kaldırmak olduğunu belirtti.

Alkım halktan özverili ve zorlu bir mücadele için örgütlenmelerini talep ettiklerini, ülkenin kurtuluşu ve özgürlüğü için ilk önce çetin bir mücadele vermenin şart olduğunu vurguladı.

Karşılıklı sohbet havasında gerçekleşen toplantıda ülkede ve dünyada yaşanan ekonomik sorunlar da ele alındı. Planlı ve insanlığın ihtiyacına yönelik bir ekonomik yapılanmanın gerekliliğine vurgu yapılan sohbette, günümüz dünyasında hakim olan emperyalist-kapitalist üretim ilişkilerinin tüm teknolojik gelişmelere

rağmen insanların ihtiyaçlarını karşılamaktan çok uzak olduğu ve en yüksek kârı elde etmeye odaklı bu yapılanma ile insanlığın daha fazla ilerleyemeyeceği üzerinde duruldu.

Egemen güçlerin NATO, BM, AB, IMF, Dünya Bankası gibi örgütlenmelerle işçilere, emekçilere karşı güç birliği yapabildiğini, halkları ise gerek milli, gerek dini gerekse de daha da ileri giderek mezhep, bölgecilik gibi ayrılıkçı hareketler yaratarak böldüğü, bu şekilde insanlığın sınıfsal temelde sömüren ve sömürülen olarak bölünmesinin üstünün örtülmeye çalışıldığını dile getirilen ziyarette, küçük bir azınlık olan ve iktidarı elinde tutan sömürülenlere karşı, büyük bir çoğunluk olan sömürülenlerin birliğinin oluşturulmasının gerektiğini, bu elde edildiği oranda egemenlerin iktidarının yıkılmasının mümkün olacağı vurgulandı.

Kıbrıs sorununa da değinilen ziyarette, KSP'nin Kıbrıs sorununun çözümü ile ilgili 8 maddelik bir

programa sahip olduğunu ve mevcut çürümüş düzenden medet uman ve bu düzenin devamı için mücadele veren küçük bir azınlık dışındaki tüm kesimlerin bu program temelinde birlikte mücadele vererek iktidarı ele geçirmesi için çalıştıklarını aktaran KSP yetkilileri, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti iktidarının Kıbrıs'ın özgür ve bağımsız bir ülke olabilmesi için tek seçenek olduğunu belirttiler.

Alkım 19 Nisan'da yapılacak seçimlere de değinerek KSP olarak tüm ilerici, demokrat kişi ve kesimlere 8 maddelik program çerçevesinde ittifak çağrısı yaptıklarını, bu çerçevede tüm örgütleri önümüzdeki hafta bir kez daha görüşmeye çağırdıklarını, KSP olarak hedeflerinin 19 Nisan seçimlerini anti-emperyalist mücadelenin yeni mevziler kazanacağı bir süreç olarak değerlendirmek olduğunu bir kez daha vurguladı.

KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ LEFKE ZİYARET DUYURUSU

Kıbrıs Sosyalist Partisi

"Çözüm: Anti-Emperyalist Birleşik Cephe"

sloganı ile başlatmış olduğu kampanya çerçevesinde bir ziyaret gerçekleştirecektir.

Ziyarete kampanya ile ilgili bilgi alış, veriş yanında vatandaşların köy ve bölge ile ilgili sorunları ele alınacaktır.

Tüm halkımız davetlidir.

Tarih: 21 Şubat Cumartesi

Saat: 11:00

Yer: Lefke Ağacli Kahve

**14 Günde Bir
Yayınlanır**

**1996'dan
Berî Kıbrıs'ta
Anti-emperyalist
ve Sosyalist Mücadelenin Sesi...**

Kıbrıs'ta **SOSYALİST GERÇEK** *Siyasi Gazete*

Her aybaşı tüm gazete bayilerinde.
Abone olmak için 0533 863 66 60
numaralı telefondan bizlere ulaşabilirsiniz.

★ Kıvılcım Yayınları

Web: <http://www.KibrissaSosyalistGercek.net> E-mail: info@KibrissaSosyalistGercek.net

**Ülkemizi Emperyalist Boyunduruktan
Kurtarmak İçin,**

**Ülkemizi Özgür, Bağımsız Birleşik
Bir Yapıya Kavuşturmak İçin,**

**Anti-Emperyalist Birleşik Cephe
Mücadelesinde Yerini Al!**

Bilgi için:

Adres: Şehit Arif Diktepe Sokak No:10-A Ortaköy Lefkoşa

Tel: (009) 0392 22 70 680 - Gsm: (009) 0533 863 66 60

web: www.birlesikcephe.org

e-mail: info@birlesikcephe.org

Tüm Gazete
Bayilerinde

19 Nisan Erken Genel Seçimleri Milletvekilliği Aday Adaylığı

Kıbrıs Sosyalist Partisi 19 Nisan'da gerçekleştirilecek erken genel seçimlerde tüm ilerici, demokrat, anti-emperyalist kişi ve kesimleri 8 Maddelik Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti (AEBCH) programı çerçevesinde ortak aday listesi oluşturmaya çağırılmaktadır.

0392 22 70 680 numaralı telefondan arayarak parti yetkilileri ile temas kurulabilir.